



Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 9. maj 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 395 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

14. juni 2011

J.nr. 2011-0007482

Spørgsmål nr. 395:

I det der henvises til samrådet den 28. april 2011 vedr. medicinsk behandling og retten til at modtage sygedagpenge bedes ministeren oplyse, hvor kan man klage, hvis kommunen træffer afgørelse om, at man ikke kan modtage dagpenge fordi man ikke indvilliger i en bestemt behandling, og ministeren bedes desuden oplyse, om klagen har opsættende virkning på retten til at modtage sygedagpenge.

Endeligt svar:

Det er kommunerne, som skal træffe afgørelse om en borgers ret til sygedagpenge.

Er borgeren uenig i kommunens afgørelse, kan borgeren inden 4 uger efter, at borgeren har fået meddelelse om afgørelsen, indbringe denne for det beskæftigelsesnævn, som kommunen henhører under. Beskæftigelsesankenævne ligger i de fem statsforvaltninger, der er selvstændige regionale institutioner, som organisatorisk og budgetmæssigt hører under Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Klager til beskæftigelsesankenævnet har ikke opsættende virkning. Der kan således ikke udbetales sygedagpenge, mens nævnet behandler sagen.

Beskæftigelsesankenævne kan stadfæste, ændre eller hjemvise sagerne til fornyet behandling. Den afgørelse, beskæftigelsesankenævnet træffer er som udgangspunkt den endelige afgørelse i en sag.

Sagens parter – både borgeren og kommunen - har imidlertid ret til at bede Ankestyrelsen om at efterprøve nævnets afgørelse ved at optage sagen til principiel behandling.

Ankestyrelsen kan optage en sag til behandling, hvis det vurderes, at sagen har principiel eller generel betydning og derved kan være eksempel på god praksis ved kommende lignende sager. De fleste af de sager Ankestyrelsen optager til behandling, bliver til 'principafgørelser'. De danner, som retskilder, grundlag for en koordinering af praksis på landsplan, således at en sag under samme betingelse får samme resultat - uanset hvor i landet borgeren bor.

Venlig hilsen

Inger Støjberg